

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 26Cb/184/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113229754
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Hrneková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1113229754.4

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Andreou Hrnekovou v právnej veci navrhovateľa: Sociálna poisťovňa, Ul. 29. Augusta 8, 811 08 Bratislava 1, IČO: 30 807 484, v zast: JUDr. Dagmar Kubovičová, advokátka, Nám. Biely Kríž 3, 831 02 Bratislava, proti odporcovi: Trenkwaldler, a.s., Námestie 1. Mája 18, 811 06 Bratislava, IČO: 35 861 169, v zast: Mgr. Vojtech Budaváry, advokát, Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava o zaplatenie 3.453,60 EUR takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 3.453,60 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne od 3 0.08.2 013 do zaplatenia v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 1.005,46 EUR k rukám právneho zástupcu navrhovateľa v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou súdu dňa 05.09.2013 sa odporca domáhal zaplatenia 3.453,60 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5,51% ročne od 30.08.2013 do zaplatenia z titulu náhrady škody v zmysle ust. § 238 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z..

Svoj návrh odôvodnil tým, že poistenec navrhovateľa pán S. I. utrpel dňa 25.02.2010 v práci ublíženie na zdraví, na čo mu navrhovateľ vyplatil dávky nemocenského poistenia. K ublíženiu na zdraví došlo tak, že dňa 25.02.2010 v Malom Krtiši v budove firmy Y. E.E. s.r.o. Bratislava pán F. N. - zamestnanec odporcu ako vodič vysokozdvížneho vozíka pri cúvaní zrazil kolegu S. I. , tiež zamestnanca odporcu. Poškodený pán I. pri tejto nehode utrpel poškodenie zdravia (pracovný úraz), ktoré si vyžiadalo pracovnú neschopnosť v trvaní od 26.02.2010 do 09.01.2011. Navrhovateľ - Sociálna poisťovňa vyplatila poškodenému nemocenské dávky za obdobie od 08.03.2010 do skončenia podpornej doby a to do 09.01.2011. Za dané obdobie mu vyplatila nemocenské dávky úhrnne vo výške 3.453,60 EUR.

Trestným rozkazom Okresného súdu vo Veľkom Krtiši, sp. zn. 8T36/2011-74 zo dňa 05.04.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.04.2011 bol zamestnanec odporcu pán F. N. uznaný vinným za prečin ublíženia na zdraví, pričom navrhovateľ bol odkázaný s nárokmi na občianske súdne konanie.

Škodu zamestnanec odporcu pán Slezák spôsobil porušením predpisov o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, resp. predpisov platných pre používanie a prevádzku vysokozdvížneho vozíka. Túto škodu spôsobil zamestnanec odporcu pri výkone zamestnania, pri práci vykonávanej pre odporcu.

V zmysle § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa posudzuje táto škoda ako škoda spôsobená právnickou osobou, ktorá ho zamestnávala: „ Škoda je spôsobená právnickou osobou, alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy

za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú..." Preto odporca ako zamestnávateľ zodpovedá za škodu na zdraví poistenca Sociálnej poisťovne.

Sociálna poisťovňa v zmysle ust. § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov má voči tretím osobám právo na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku zavineného protiprávneho konania. Na základe toho vyzvala odporcu výzvou č. 89/2013 zo dňa 08.08.2013. doručenej odporcovi dňa 14.08.2013 na náhradu škody a zaplataenie vyčíslenej škody. Odporca reagoval na výzvu listom zo dňa 19.08.2013, v ktorom odmieta zodpovednosť za náhradu škody.

Odporca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 28.04.2014 uviedol, že z dôvodu, že odporca sa nedopustil žiadneho zavineného ani protiprávneho konania, nemožno nárok navrhovateľa považovať za oprávnený ani dôvodný. Zavinenie a protiprávnosť boli preukázané Trestným rozkazom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši sp. zn. 8T/36/2011, ktorým bol zamestnanec F. N. uznatý vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví, preto sa odporca domnieva, že navrhovateľ sa mal domáhať svojich nárokov od zamestnanca. Poukázal na skutočnosť, že odporca neprevádzkoval činnosť pomocou vysokozdvížneho vozíka ani nezabezpečoval v prevádzke bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci, keďže vykonáva činnosť agentúry dočasného zamestnávania a uvedeného zamestnanca prideliť len na dočasný výkon práce do prevádzky iného užívateľského zamestnávateľa. Pripustil, že formálne bol zamestnávateľom zamestnanca F. N.. Ďalej uvádza, že odporca ako právnická osoba sa nemohla dopustiť protiprávneho konania a ďalej vyslovil názor, že v dôsledku vyplácania dávok nemôže odporcovi v ponímaní dikcie § 442 O.z. vzniknúť škoda.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 10.07.2014 uviedol, že p. Slezák bol zamestnancom spoločnosti odporcu, zavineným protiprávnym konaním spôsobil vysokozdvížnym vozíkom poškodenie zdravia poistencovi odporcu p. S. G.. Jeho zavinenie bolo preukázané trestným rozkazom. Navrhovateľ sa náhrady škody nemohol domáhať od p. N., nakoľko tento uvedenú škodu spôsobil ako zamestnanec vykonávajúci činnosť pre zamestnávateľa a sám za škodu nezodpovedá. Z tohto dôvodu ani Okresný súd vo Veľkom Krtíši, ktorý vydal Trestný rozkaz č. k. 8T36/2011-74 nemohol o náhrade škody rozhodnúť. Poukázal na skutočnosť, že hoci zavineným protiprávnym konaním zamestnanec odporcu spôsobil škodu, za ňu v zmysle ust. § 220 ods. 2 O.z. nezodpovedá, nakoľko sa táto škoda posudzuje ako škoda spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, lebo bola spôsobená pri činnosti pre zamestnávateľa. Ustanovenia zák. č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov sú vo vzťahu k ustanovenia k O.z. špeciálnymi ustanoveniami. Na vzťahy týkajúce sa náhrady škody, za ktorú zodpovedá zamestnávateľ, možno všeobecnú úpravu použiť vtedy, ak ju neupravuje osobitný zákon. Zákon č. 461/2003 Z.z. neupravuje tento vzťah v zmysle prechodu zodpovednosti za škodu na zamestnávateľa a tak sa navrhovateľ opiera aj o ust. § 420 ods. 2 O.z.. Odporca mal podpísanú pracovnú zmluvu s p. N.. Poukázal na skutočnosť, že zákon nepozná „formálneho“ zamestnávateľa, ako sa odporca nazval. Zadané úlohy od dočasného zamestnávateľa sú akoby dané úlohy prideliť zamestnancovi sám zamestnávateľ, takže vykonávanie činnosti v tomto prípade bolo činnosťou vykonávanou pre zamestnávateľa, v mene zamestnávateľa.

Súd vo veci nariadil pojednávanie.

Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s listinnými dôkazmi: informatívnym výpisom z obchodného registra odporcu, , vyjadreniami právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu na pojednávaní, potvrdením o vyplatených dávkach, záznamom o registrovanom pracovnom úraze, Trestným rozkazom 8T 36/2011-74, výzvou 89/2013 a odpoveďou na predmetnú výzvu, pracovnou zmluvou a dohodou o dočasnom pridelení zamestnanca medzi odporcom a zamestnancom F. N., dodatkom k pracovnej zmluve, zmluvou o dočasnom rozdelení zamestnancov uzatvorenou podľa § 269 ods. 2 Obch. z. a § 58 Zákonníka práce, dodatkom č. 1 k predmetnej zmluve, ako aj ďalšími dôkazmi založenými v spise.

Podľa ustanovenia § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

Podľa § 195 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákonník práce“) ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz). zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého boí zamestnanec v čase pracovného úrazu v pracovnom pomere.

Podľa § 195 ods. 2 Zákonníka práce je pracovný úraz poškodenie zdravia, ktoré bolo zamestnancovi spôsobené pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlym a násilným pôsobením vonkajších vplyvov.

Podľa § 196 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce zamestnávateľ sa zbaví zodpovednosti celkom, ak preukáže, že jedinou príčinou škody bola skutočnosť, že škoda bola spôsobená tým, že postihnutý zamestnanec svojím zavinením porušil právne predpisy alebo ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený a ich znalosť a dodržiavanie sa sústavne vyžadovali a kontrolovali.

Podľa ustanovenia § 196 ods. 2 Zákonníka práce zamestnávateľ sa zbaví zodpovednosti sčasti, ak preukáže, že

- a) postihnutý zamestnanec porušil svojím zavinením právne predpisy alebo ostatné predpisy, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený, a že toto porušenie bolo jednou z príčin škody,
- b) jednou z príčin škody bolo, že zamestnanec bol pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok,
- c) zamestnancovi vznikla škoda preto, že si počínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania sa tak, že je zrejmé, že hoci neporušil právne predpisy alebo ostatné predpisy, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo osobitné predpisy, konal ľahkomyselne a musel si pritom byť vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti vedomý, že si môže privodiť ujmu na zdraví.

Podľa ustanovenia § 196 ods. 3 Zákonníka práce ak sa zamestnávateľ zbaví zodpovednosti sčasti, určí sa časť škody, za ktorú zodpovedá zamestnanec, podľa miery jeho zavinenia. V prípade uvedenom v odseku 2 písm. c) sa zamestnancovi uhradí aspoň jedna tretina škody.

Pri posudzovaní, či zamestnanec porušil právne predpisy alebo ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci /odsek 1 písm. a) a odsek 2 písm. a)/, alebo osobitné predpisy, nemožno sa dovolávať len všeobecných ustanovení, podľa ktorých si má každý počínať tak, aby neohrozoval svoje zdravie a zdravie iných.

Za ľahkomyselné konanie podľa odseku 2 písm. c) nemožno považovať bežnú neopatrnosť a konanie vyplývajúce z rizika práce.

Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420a ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí inému prevádzkovou činnosťou.

Podľa § 420a ods. 2 písm. a) Občianskeho zákonníka škoda je spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecou použitou pri činnosti.

Podľa § 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti za škodu sa ten, kto ju spôsobil. zbaví, len ak preukáže, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo vlastným konaním poškodeného.

Podľa ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Keďže Zákon o sociálnom poistení neobsahuje osobitné ustanovenia, podľa ktorých by súd mohol posúdiť škodu, respektíve zavinené protiprávne konanie, súd v prejednávanej veci posudzoval jednak v zmysle citovaných ustanovení Zákonníka práce a jednak citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že pán Igor Slezák mal uzavretú pracovnú zmluvu a dohodu o dočasnom pridelení zamestnanca s odporcom zo dňa 29.07.2009. Dňa 01.02.2010 uzavrel odporca so zamestnancom F. N. dodatok k pracovnej zmluve, ktorým sa menila a dopĺňala pracovná zmluva zo dňa 29.07.2009, ktorým sa menil o.i. bod 2 druh práca a opis pracovných činností zmluvy. Odporca so svojim zamestnancom sa dohodli na druhu práce a pracovnej činnosti - všeobecný operátor. Podľa tohto zmluvného dojednania všeobecný operátor vykonáva o.i. tieto pracovné činnosti: " príjem a vykladanie tovaru, presun a uskladňovanie tovaru, príprava kitových súprav, príprava a odosielanie tovaru, obsluha strojov a zariadení, obsluha VZV (vysokozdvíhací vozík). výrobné aktivity, lakovanie, záverečná kolaudácia, a certifikácia nalakovaných kusov...".

Súd mal tak preukázané, že priamy škodca p. F. N. bol riadnym zamestnancom odporcu, vykonával prácu pre svojho zamestnávateľa, pokyny ktoré vykonával na základe pridelenia užívateľskému zamestnávateľovi, boli všetko pokyny jediného zamestnávateľa, ktorým bol odporca. Ako vyplýva aj z § 58 ods. 4 Zák. č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce, „užívateľský zamestnávateľ“, ku ktorému bol zamestnanec dočasne pridelený, ukladá zamestnancovi pracovné úlohy, organizuje, riadi a kontroluje jeho prácu v mene zamestnávateľa alebo agentúry dočasného zamestnania. Navyše zo zmluvy o dočasnom pridelení zamestnancov, ktorú mal odporca uzatvorenú podľa § 269 ods. 2 Obch. z. a § 58 Zákonníka práce s dočasným zamestnávateľom v bode IX ods. 1, dočasne pridelení zamestnanci sú v pracovnom pomere so zamestnávateľom a vo vzťahu k užívateľskému zamestnávateľovi im nevzniká žiadny pracovno-právny zmluvný vzťah, pokiaľ sa účastníci v konkrétnom prípade nedohodnú inak.

Účastníci konania ďalšie návrhy na dokazovanie nenavrhli, preto súd ďalšie dôkazy nevykonával. Súd poučil účastníkov konania podľa § 120 ods. 4 O.s.p..

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 133 O.s.p. skutočnosť. pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka, ktorá pripúšťa dôkaz opaku má súd za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyšiel najavo opak.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je dôvodný, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. podľa zásady úspechu v konaní a priznal navrhovateľovi náhradu trov v plnom rozsahu, nakoľko bol v spore úspešný.

Trovy konania vo výške 1.005,46 EUR predstavujú trovy právneho zastúpenia pozostávajúcich z 7 úkonov právnej služby / 131,13 EUR, režijný paušál/:

- prevzatia a prípravy zastúpenia vrátane prvej porady s klientom v zmysle vyhl.č. 655/2004 Z.z.
- písomné podanie na súd - návrhu
- 2 x písomné podanie na súd - vyjadrenie
- 3 x účasť na pojednávaní - 20% DPH

Z týchto dôvodov o trovách konania rozhodol súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje, a to v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané - každý rovnopis vlastnou rukou, pri právnických osobách opatrený popisom osoby oprávnenej konať za subjekt, ako aj odtlačkom pečiatky a datované) tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia alebo na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. v platnom znení).